

کارگران ایران و افغانستان به پیش!

بار دیگر روز جهانی کارگر فرا رسیده و همه کارگران فارغ از ملیت، مذهب، نژاد و ... به خیابان می آیند و همبستگی خود را علیه سرمایه داری جهانی اعلام می کنند. جهانی شدن سرمایه داری جهانی شدن کارگران را نیز به دنبال داشته است و اکنون بیش از گذشته کارگران استثمار می شوند و هر روز سهم کمتری از آنچه آفریده اند به دست می آورند. جهانی شدن سرمایه داری مساوی با جهانی شدن فقر برای کارگران و اکثریت مردم دنیا است. مطابق آخرین آمار ثروت بیست و شش نفر در دنیا برابر با ثروت نیمی از مردم دنیا است و این در شرایطی است که بیشتر کارگران دنیا زیر خط فقر زندگی می کنند. پیشرفت تکنولوژی، صنعت و انباشت سرمایه مساوی با گسترش هرچه بیشتر فقر، استثمار، محروم بودن از خدمات اجتماعی و بهداشتی است. ما این جهان نابرابر را به مبارزه می طلبیم و در هر جای جهان که باشیم علیه سرمایه داری به مبارزه طبقاتی می پردازیم.

مرزها و دولت های سرمایه داری نمی توانند ما کارگران را از هم جدا کنند. ما کارگران افغانستان و ایران دوشادوش هم و متحد علیه سرمایه داری و دولت های "خودی" مبارزه می کنیم و همه کارگران جهان را به اتحاد و همبستگی در این راه دعوت می نمایم. تنها با اتحاد و همبستگی جهانی می توان سرمایه داری را نابود کرد و دنیایی بدون فقر و استثمار بر پا نمود.

در ایران کارگران روز و هفته ای نیست که دست به اعتصاب و اعتراض زنند. سرکوب کارگران نیشکر هفت تپه و فولاد اهواز و زندانی کردن رهبران آنها و از جمله اسماعیل بخشی و علی نجاتی نمی تواند خللی در عظم کارگران علیه حکومت سرمایه داری اسلامی ایجاد کند. اکنون شعار نان کار آزادی به شعار استراتژیک کارگران، معلمان، دانشجویان، بازنشسته گان و ... تبدیل شده است و بدین سبب آلترناتیوهایی که تلاش دارند در چهارچوب سرمایه داری جمهوری اسلامی را کنار بزنند به چالش کشیده شده اند. کارگران در مبارزه برای تحقق نان، کار و آزادی نیازمند متشکل شدن بیشتر در تشکل های توده ای محیط کار و متحد شدن بیشتر جنبش های دمکراتیک با جنبش کارگری هستند. جامعه ایران آستن تحولات بزرگی است و مبارزه سرنوشت ساز برای حفظ سرمایه داری و یا نابودی آن هر روز نزدیکتر می شود.

در افغانستان حکومت فاسد و ارتجاعی در اتحاد با نیروهای امپریالیستی برای کارگران و مردم چیزی جز فقر و بیکاری بیشتر به ارمغان نیاورده است. میلیون ها کارگر همچنان یا بیکار و یا ناچار به کار در دیگر کشورهای منطقه اند و با دستمزدی چند برابر زیر خط فقر زنده گی شان را به سر می برند. نا امنی و کشتار مردم توسط نیروی ارتجاعی طالبان و دیگر جریانات اسلامی و نیروهای ناتو به رهبری آمریکا، همچنان ادامه دارد و اکنون قدرت حاکمه در آمریکا راه سازش و شریک کردن طالبان در قدرت سیاسی را در پیش گرفته است. اساسا آمریکا هرگز با نیروهای اسلامی مرتجع مشکلی نداشته است، مگر آنجا که در تضاد با منافعش قرار گرفته باشند. بارها با نیروها و دولت های اسلامی مرتجع منطقه همراه و حتی متحد شده است و اکنون در افغانستان نیز نقشه راه سازش با طالبان را در دستور کار دارد. اما کارگران، زنان و دیگر مردم برای دفاع از حد اقل آزادی ها که دست آورد و حق آنهاست مقاومت می کنند و این نیروی معترض می تواند

جنبشی را شکل دهد که عملی شدن نقشه آمریکا و متحدانش را به چالش بکشد. بیکاری و فقر در افغانستان بیداد می کند و کارگران راهی به جز متشکل شدن ندارند. متشکل شدن کارگران افغانستان نیروی آنها را در مقابل سرمایه داری و امپریالیست ها چند برابر افزایش می دهد. کارگران با شکل دادن به صف مستقل و قدرتمند شان می توانند در تعیین سرنوشت جامعه و شکل دادن به آینده آن نقش بارز و مرکزی ادا نمایند.

ما کارگران در ایران و افغانستان منافع مشترکی علیه سرمایه داری داریم. اجازه ندهیم با تبعیض های ملیتی ما را از هم جدا کنند. اجازه ندهیم که رژیم جمهوری اسلامی سرمایه در ایران از میان کارگران و مردم برای نیروهای مزدور و تروریست منطقه ای خود سربازگیری کند و لشکرهای فاطمیون، حشدالشعبی، حزب الله و ... را تقویت نماید. همه این نیروها در درجه اول دشمنان کارگران و مردم خود آن کشورها هستند که هر زمان لازم باشد آنها را علیه کارگران و مردم به کار می گیرند. علیه همه دارو دسته ها و دولت های اسلامی باید متحد شویم. سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی ایران می تواند ریشه بسیاری از دارو دسته های ارتجاعی منطقه را خشک کند و سرنگونی انقلابی حکومت اسلامی افغانستان می تواند سرنوشت کارگران و مردم افغانستان را تغییر دهد.

در اول ماه می نشان دهیم که تنها راه رهایی کارگران و مردم زحمتکش نابودی سرمایه داری و برقراری سوسیالیسم است. سرنوشت خود را با شوراها و کارگری و مردمی می توانیم در دست بگیریم و دنیایی سرشار از خوشبختی و رفاه و آزادی و برابری ایجاد کنیم. کارگران و زحمتکشان می توانند آینده ای برای خود و فرزندان شان ایجاد کنند که تولید کنندگان، خود مالک و ساییل تولید باشند.

به پیش به سوی سوسیالیسم!

زنده و فرخنده باد اول ماه می روز همبستگی جهانی کارگران!

زنده باد سوسیالیسم!

سرنگون باد رژیم های اسلامی ایران و افغانستان!

سازمان سوسیالیست های کارگری افغانستان

اتحاد سوسیالیستی کارگری

۲۸ اپریل ۲۰۱۹